

INCERTESA (d'Ana Retamar Lobato)

Et miro però no et sé veure,
et toco però no et sento.
De cop i volta tot ha deixat de tenir sentit.
Una **vida** que no podem viure,
un camí que s'esborra,
una realitat desmanegada.

M'enfonso en la nostàlgia.
Tanco els ulls per recordar,
evoco la **bellesa** que el teu somriure dibuixava.
Una llàgrima m'acarona,
un sentiment m'obre els ulls...
com t'enyoro **llibertat**.

